Ч. 48. Четвер 14 марта (30 лютого) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Чехи про ческо-німецку угоду. — Італіяньско-турецка війна. — Страйк анґлійских углекопів.

В Виноградах королівских коло Праги відбуло ся в неділю дуже численне ческе віче, на якім про політичну ситуацию реферували національно-социялістичні посли: др. Гібшман і Хоц. Перший бесідник побивав ся за одноцільним поступованєм ческого клюбу. Ческі радикали виступлять енерґічно против податкового і войскового предложеня та будуть вимагати, аби одноцільний ческий клюб виступив солідарно против правительства ізза противческої правительственної системи. Теперішнє користне для Чехів положенє, треба відповідно використати. Пос. Хоц заявив у своїй промові, що заносить ся на заключенє угоди між Чехами і Німцями і то в той спосіб, що правительство покористує ся еляборатами рефератів обох сторін для уложеня угодових законів. Бесідник закидає однако, що через се відложено би на довгі роки обезпеченє ческих меншостий в Чехах і Долішній Австриї, а без того і без законного признаня двоязичности всіх державних урядів в Чехах годі про ческо-німецку згоду думати. Ліпше най не буде угоди, як має бути лиха.

Рівночасно з военними приготованями Італії і Туреччини веде ся між невтральними державами акция за мировим посередництвом, хоч ся акция стрічає великі трудности. З одної сторони жадає Італія полишити їй Тріполіс та Киренаїку і тому власне она видала анексийний закон, щоби забезпечити ся перед уступчивостию. З другої сторони заявляє Туреччина, що за ніяку ціну не зрече ся зверхности над африканьскими провінциями, хоче провадити дальше війну, яка мало коштує єї гроша та жертв в людях. Тому серед такої ситуациї тяжко знайти посередну дорогу без ужитя сильного натиску на обох противників зі сторони якоїсь посторонної держави. Телеґрами доносять, що амбасадори: росийский, німецкий, австрийский та французкий поробили вже в Римі відповідні кроки, а Франция і Анґлія пропонує, щоби на разі заключити завішенє оружия на 14 днів, щоб мож усталити головні засади мира.

Вправді веде ся акция за миром, однак між тим Росия думає упечи свою печеню в огни. Після донесень з Петербурга, в Москві відбуває ся велика войскова нарада при участи варшавского ґенерал-ґубернатора Скаллона та инших визначних войскових личностий, які радять лише в специяльних случаях.

До нинїшного часу відбули ся лише дві такі наради войскові, а то: перед Кримскою війною і перед вибухом війни росийско-турецкої 1877. Політичні круги в Петербурзї припускають, що ті наради відносять ся до военного пляну, що має на цїли вимусити на Туреччинї отворене Дарданелїв для переїзду росийскої военної фльоти. Росийске правительство є того переконаня, що і Росия мусить щось зискати від Туреччини, наколи Австрия занектувала Боснїю, а Італія заняла Тріполітанїю.

Тревающий доси страйк углекопів в Анґлії відбиває ся дуже діймаючо на промисловім і комуникацийнім русї, однак не довів нїгде до острійших суперечок і заворушень і не потвердив здогадів про незвичайну дорожню. Число промислових робітників, полишених зарібку з причини замкнення фабрик для недостачі угля, виносить поверх пів міліона. Передовсїм замкнено богато гутничих печий, а також ряд корабельних варстатів. В деяких місцевостях вимовлено місце персоналови електричних трамваїв. Число зелїзничих поїздів обмежено більше як до половини, а рух удержано і доси у всіх частях краю. Страйк починає відбивати ся поволи також на мореплавбі. В Сугамптонї звільнено зі служби кількасот моряків, а також кілька пароходів, що причалило до порту, а не найшло угля, було приневолених до розпущення корабельної служби. В корабельних робітнях є 1200 людий без занятя.

Цїни средств поживи удержують ся ще на звичайній висоті. Та по части замітне вже

11)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Пять літ опісля станули сполучені Анґлійцї і Французи під Тієнціном. Бо коли адмірали перед устєм ріки Паі-го дня 25 мая 1858 р. на своє ультіматум одержали хіньску відповідь: „Сии неба не допустить нїколи до того, щоби европейскі посли резидували в Пекінї, а так само не можна допустити до того, щоби великі ріки краю були отворені для европейскої торговлї“ — тодї сполучені войска здобули форти в Таку і пустились осторожно на своїх канонїрках горі рікою, аж доплили до міста Тієнціну. Хінцї в своїй зарозумілости уважали форти при устю ріки Паі-го за так сильні, що нїхто не годен їх здобути і длятого не подумали о тім, щоби місто Тієнцін якось боронити. Они легковажили собі противника, а то і сим разом вийшло на їх шкоду, бо дня 26 мая вечером о 8-ій год. станули европейскі кораблї перший раз під сим містом.

Аж тепер хіньский цїсар і єго правительство були готові до уступки. У великім ямені до недавна будинку ґубернатора а давнїйшій лїтній палаці хіньского цїсаря в Тієнціні, мешкали посли Анґлії, Франциї, Америки і Росиї, льорд Ельґін, барон Ґрос, Мr. Рід і ґраф Путятін і там сходили ся з двома комісарями хіньского цїсаря. Переговори мирові тягнули ся від 7 до 27 червня 1858 р. Вислідом тих переговорів був Тієнціньский мир, котрий підписано з великою парадою і церемонїями, а на основі котрого отворено шість нових портів торговельних для европейских і американьских кораблїв, місіонарям признано право їздити без перешкоди по краю, а кождому Хінцеви дозволено переходити на християньство та исповідувати свобідно свою віру. Але головної точки, щоби европейским послам вільно було проживати в Пекінї, не осягнено, бо Росия, котра на основі окремого договору одержала приамурский край і Америка зрекли ся того. Вдоволено ся тим, що европейским послам вільно було якийсь час перебувати в Пекінї. Дня 8 липня 1858 уступили сполучені войска держав европейских з Тієнціну.

Хоч сей договір мировий одержав був цїсарску санкцию, то все-таки з хіньскої сторони єго не додержувано і то довело до нового виступленя Европейців. Сполучені войска хотїли заняти укріпленя при устю ріки Паі-го, але Хінцї відперли їх дня 25 червня 1859 р. Аж дня 21 серпня 1860 р. відомстили ся Анґлійцї і Французи за ту поражку і заняли форти в Таку, котрих Хінцї дуже хоробро боронили. Тепер, коли канонїрки поусували всілякі перешкоди, пороблені Хінцями на ріцї, пустилась легка ескадра горі рікою до Тієнціна. Дня 25 серпня вмашерували европейскі войска до міста і обсадили єго без перешкоди а на другий день приїхали там посли і головні команданти. Тут страчено богато часу на переговорах з хіньскими відпоручниками. Коли показало ся, що переговори вели ся з хіньскої сторони лиш на то, щоби зискати на часі, розпочав ся дня 8 жовтня похід на Пекін. Так отже заключено дня 24 жовтня 1860 р. мир, на основі котрого місто Тієнцін признано на завсїгди приступним для Европейців.

Минуло було десять лїт від часу, коли сполучені войска анґлійскі і французскі отворили хіньску державу для Европейців, але мимо того близших зносин межи Хінцями а Европейцями все-таки ще не було. Обі сторони все-таки були собі ворожі. Під ту пору — червень 1870 — мешкали Европейці по найбільшій части в Тієнціні на так званій „чужинецкій концесиї“. Лиш деякі, по найбільшій части Французи, між ними тодїшний французкий консуль Фонтанїє і єго секретар Сімон, відтак настоятель католицкої місиї о. Шеврїє з чина Лязаристів зі своїми по найбільшій части хіньскими місіонарами мешкали таки в самім хіньскім містї. На найбільше оживленім передмістю за рікою Паі-го, як єї тут також назива-

змагане до піднесеня цін хліба. Виступили з сею погрозою пекарі в льондоньскій дільници Вестенд, які оправдують свої наміри недостачею угля. Однак дійстною причиною піднесеня цін є зменшений довіз арґентиньского збіжа.

Найгрізнійше в цілій справі є те, що страйк перекидує ся з Анґлії на европейский континент до Франциї і Німеччини.

Особливо в Німеччині, яка є, як звістно, богато вивінована в копальні, страйковий рух починає прибирати грізні види. В вестфальско-надреньскій области відбули ся в сих днях численні збори робітництва і на тих зборах порішено страйкувати. Положене німецкого робітника є гірше, як робітника анґлійского; таке прим. жадане німецких робітників введеня 8-годин дня праці вже давно обезпечене анґлійскими законами. Тай анґлійске робітництво має чималий вплив на хід прилюдних справ, коли тимчасом німецке робітництво не уміло здобути належитого собі круга впливів. І звідси невдоволене.

Ціла Европа з несупокоем оглядає ся на Німеччину. Страйк, який зачинає ся в Німеччині, може потрясти европейскою економічною рівновагою.

Новинки.

Львів, 13 марта 1912.

— **Найд. Архікнязь Кароль Франц Йосиф** прибув вчера зі своєю шкадроною, в дорозі до Коломиї, до Оломуца, а відтак пустив ся в дальшу дорогу.

— **Іменованя.** Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів іменував ад'юнкта, Івана Самолука, почтмайстром в Городници.

— **Нові гроші.** Віденьска ґазета урядова Wien. Ztg. оголошує закон з 7 с. м. о чеканеню двокоронівок і нової сериї однокоронівок. Крім того оголошує „Дневник Урядовий“ закон даючий обом правительствам повновласть до заключеня додаткової угоди в справі чеканеня тих монет. Так отже можна сподівати ся, що до теперішні старі срібні ґульдени або риньскі щезнуть на віки а їх місце заступлять двокоронівки.

— **Пригода на зелізници в Бережанах.** Дня 9 с. м. около 9 год. вечером на стациї зелізничій в Бережанах розбило ся 5 ваґонів товарових, в котрих знаходили ся всілякі товари як мука, сіль, вугле і т. д. Причиною тої пригоди стало ся то, що при пересуваню кількох ваґонів на инший шлях пущено їх на стоячі ваґони, з котрих один був загальмований.

— **Річні загальні збори Кр. Тов. господарского „Сільский Господар“** відбудуть ся дня 25 марта 1912 р. в сали Тов. „Сокіл“ в домі „Дністра“ у Львові при ул. Рускій ч. 20, зі слідуючим порядком дневним:

1) Вступне слово Президента Товариства.

2) Звіт Головного Виділу Товариства з діяльности за минувший рік.

3) Звіт комісиї контрольної.

4) Дискусия над діяльностию Головного Виділу Товариства.

5) Вибір Головного Виділу Товариства на р. 1912.

6) Внесене Головного Виділу на зміну статутів Товариства.

7) Внесене Головного Виділу в справі основаня школи домашного господарства в Коршові, дарованім Товариству Їх Ексц. Митрополитом гр. Шептицким.

8) Внесеня й інтерпеляциї.

Початок Загальних Зборів назначений на 8 годину рано. Безпосередно перед Зборами (о год. пів до 8 рано), відправить ся в Успеньскій (Волоскій) церкві Служба Божа за упокій померших членів Товариства.

За Головний Виділ Краєвого Товариства
„Сільский Господар“ у Львові
Др. Евг. Олесницкий, голова;
Др. Григ. Величко, секретар.

— **Страшна катастрофа на корабли.** З Бомбаю доносять: На корабли, котрого залога складала ся з 9 моряків індийских вибухло півтора тони динаміту. Корабель вилетів у воздух а із залоги не остало ся ані сліду. Вибух дав ся почути на кільканайцять миль довкола і всюди вилетіли шиби.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Сокола“. Початок о 7 30 вечером.

В четвер дня 14 марта новинка „Кохання і смерть“ драма з житя жидів в 4 діях Я. Ґордіна.

В суботу дня 16 марта „Жидівка“, опера в 5 діях Галевія.

В неділю дня 17 марта „Ой не ходи Грицю на вечерниці“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— **Дрібні вісти.** „Сільский Господар“ числив з днем 1. марта 1912 року кругло 1000 кружків господарских і 93 філій. — Амундзен, що відкрив полудневий бігун задовжив ся на 70.000 корон. В Християнії утворив ся комітет, котрий збирає складки на покрите сего довгу. — Задовжене недвижимостий в Галичині виносить після урядових виказів загалом 276,561.979 кор., а рівночасно сплачено довгу 135,834.862 кор., отже фактичне задовжене виносить 140,780.069 кор. З того припадає на селяньску посілість 61 міліонів, на дідичівску посілість 25 міліонів, а на міскі ґрунти і доми 54·5 міл. корон. — Кандидатури на соймового посла з Жидачівщини, якого вибір відбуде ся дня 1. цьвітня, видвигнено доси три. З україньскої сторони кандидує о. Остап Ніжанковский, з русофільской др. Гриневецкий, а Поляки поставили кандидатуру п. Леопольда Корженного, віднаємця дібр в Берездівцях. — Загальні збори „Народ. Гостинниці“ у Львові відбудуть ся дня 16. с. м. — Станиславівский прокуратор Ганінчак взяв назад жалобу неважности против вироку виданого в процесі о втечу Січиньского, виданого на дозорців Маляржа, Цєслікова і Котюшка, котрих увільнено, в виду чого кавция їх буде їм звернена.

— **Руханково-звуковий вечер „Сокола-Батька“** відбуде ся в суботу дня 16. марта, в салї товариства ул. Руска ч. 20. Початок о год. 6·30. Перші місця 3 К, другі 1·98, партер 1 К, академики, селяни, ученики 60 сот. Весь дохід на закупно україньского города у Львові. Білети продає касиєр „Сокола“ що дня від 7 — 9 год. вечером в домівці товариства. Порядок: 1. Стеценко: „Прометей“, відспіває хор „Бандуриста“. 2. Вправи на кони вик. учениці „С-Б“. 3. Ярославенко: „Тихо гойдають ся“, відспіває хор „Бандуриста“. 4. Вправи вільноруч, вик. члени „С-Б“. 5. а) П. Сарассате: „Ішпаньскі танці“, б) Завадский: „Шумка“, сольо скрипкове п. Дзіваковского. 6. Вправи на дручку, вик. ученики „С-Б“. 7. а) Мендельзон: „На крилах пісні“, б) Ґріґ

ють, стояла мала католицка церковця, монастир, шпиталь і дім сиріт монахинь чина сьв. Вінкентия де Павля. Монахинь тих було тут десять і они займали ся головно тим, що доглядали недужих в шпитали і учили дітий. Їх чоловіколюбивість і готовість до пожертвованя позискали їм були загальну прихильність навіть між Хінцями а одну із тих сестер взивано навіть до хіньских домів, щоби она там доглядала недужих. Крім того мешкало в хіньскім місті ще тринайцять осіб, францускі, анґлійскі, російскі і швайцарскі купці, підчас коли найбільша часть Европейців мешкала на т. зв. концесиї, віддаленій від міста на три кільометри але зато безпечній.

Около половини мая 1870 р. пішла була в Тієнціні чутка, що люди стоячі на службі місіонарів крадуть діти а монахині їх убивають, виколюють їм очи та роблять з них якісь чародійні ліки. Та не лиш простий нарід але навіть і інтеліґентнійші та знатнійші люди почали в то вірити і небавком витворив ся серед Хінців ворожий для Европейців настрій, котрий ще піддержували ворожі чужинцям літерати і урядники з Пекіну. Місіонарі і монахині звертали кілька разів на то увагу француского консуля, чоловіка дуже живого темпераменту, але він того не слухав і остаточно заказав приходити до себе з такими жалями.

Консулі других держав виділи ту небезпечність але не уважали єї за безпосередно грізну а до того ще и ті Европейці, що мешкали на концесиї уважали ся зовсім безпечними. Аж одного разу зловила товпа двох християн, що вели двох маленьких хлопців за руку. Коли їх взяли на тортури, сказали они, що на приказ монахинь зачарували они тих хлопців порошком, який несли в мішках на плечах. В цілім народі заворушило ся страшенно, бо маґістрат подав то оповіщенем до загальної відомости та висказав симпатию мандаринів для жертв християньских зайдів. Та и цивільний ґубернатор не виступив в обороні християн против того небезпечного заворушеня. І так надійшов день 21. червня знаний в історий хіньскої держави під страшною назвою „Різня в Тієнціні“.

О 9. годині рано зібрала ся була перед місийним домом і француским консулятом величезна товпа народу та стала камінем вибивати вікна і хотіла силою добути ся до середини. Аж ось в годину опісля явили ся хіньскі власти з великою парадою і численною дружиною перед місийним домом. Настоятель місиї, о. Шевріє, приняв їх і обвів їх по всіх будинках і закутках, щоби їх переконати, що тота чутка не правдива. Власти не знайшли дійстно нічого підозрілого, але відійшли не успокоївши зібраної товпи ані навіть не подумавши о тім, щоби збіговиско розіґнати. Так отже товпа повторила свої напади і небавком виважила браму та впала на подвіре. Сьвященики повтікали до церкви, але розлючена товпа виломила двері від церкви а сьвященики сховали ся до закристиї. Саме коло місийного дому, лиш відділений від него низьким муром, був будинок француского консуляту. Там крім консуля і єго секретаря був ще й товмач француского посольства в Пекіні, Томасен, зі своєю молодою жінкою, котра на своє нещастє в дорозі до Пекіну, тут задержала ся. Француский консуль все ще легковажив собі тоті заворушеня і якраз доносив францускому послови в Пекіні про непокої в Тієн-ціні. Він писав: „Наше мале, звичайно спокійне місто зачинають від кількох днів непокоїти збіговиска і крики товпи перед монастирем Сестер та перед консулятом. Префект міста, Чунґ-гу, обіцяв мені видати за кілька днів малу проклямацию для успокоєня людий“.

Але майже в тій хвили, коли він то писав, мусів переконати ся, що непокої стали далеко грізніші як то єму здавало ся. Товпа на дворі підняла страшенний крик, ґонґ почав сильно дзвонити а на консулят посипалось камінє. Консуль післав тоді о войскову поміч, але замість тої прислали єму лиш кількох поліцаїв, котрі не могли дати собі ради з товпою. Мимо всего відраджуваня пішов він узброєний зі своїм секретарем до найвисшого мандарина, з котрим мав остру перепалку. Якраз коли виходив з ямену і хотів до консуляту вертати, вкололи єго перший раз лянцою. Консуль стрілив а товпа тоді заверещала: „То він хоче нас повбивати! Нехай сам згине як і всі, що хотіли би нам не дати жити смерть єму зробити!“ Мандарини, що єго супроводжали, повтікали а консуль і єго секретар, поколені лянцями ледви ще заволікли ся до консуляту і там перед брамою погинули. Та й обох сьвящеників, що втікаючи із закристиї, сюди забігли, товпа також убила. Така сама судьба стрітила молоду француску супружу пару, що з консуляту хотіла на корабель втікати; їх обоє порубали на кусні та повкидали до ріки. Монахині, котрі могли були повтікати, але не хотіли полишити діти самі, товпа також убила а монастир підпалила. Лиш діти в домі сиріт, що були поховали ся, могли виратувати ся. Зі всіх Французів уйшов лиш один різні, котра о пів до 6 вечером закінчила ся. Та й на факториях і на концесиях настав був великий переполох, але тут могли Европейці виратувати ся па свої кораблї.

(Дальше буде)

Колисанка, сольо альтове панни А. В. 8. Вправи на поручах, вик. члени „С-Б“. 9. Потпурі з оперети „Запорожець за Дунаєм“, відограє „Музичний Кружок“. 10. Вправи ручниками, вик. учениці „С-Б“.

— **Перші загальні збори „Тов. ім. Маркіяна Шашкевича“**, яке основує ся в місце дотеперішного Комітету Маркіянового сьвята у Підлисю відбудуть ся в Золочеві дня 14 с. м. в четвер о год. 5·30 по полудни в комнатах „Рускої Бесіди“. О численну участь П. Т. Родимців просить *Комітет основателів*.

— **За клевету.** Перед звичайним трибуналом вела ся вчера розправа проти Нетти Шпріц recte Шмер, властительки реставрациї о злочин клевети. Именно син обжалованої Кароль, уч. IV. кл. VII. ґімн. одержав при кінци минулого року шкільного двійку від професорів Г. Гасса і А. Цінтля, а обж. побачивши се, пішла до канцеляриї директора Терліковского і сказала, що через посередників дала професорам Гассови і Цінтлеви раз 200 а раз 300 кор., щоб в сей спосіб син її міг одержати першу клясу. Мимо зверненя уваги директора, що она кидає клевету на професорів, она сказала, що се, що говорить є правдою і свої закиди піддержує. На розправі оправдувала ся роздразненєм. Трибунал засудив її на 2 місяці тяжкої вязниці з постом що 14 днів. Оборона зголосила жалобу неважности, а прокуратор вніс відклик що до низького виміру кари.

— **Самоубийство ученика.** На Високім Замку знайдено оногди тіло ученика ґімназияльного, котрий відобрав собі житє двома вистрілами з револьвера. Самоубийник міг мати літ около 17 а з его мундурка можна було вносити, що есть то ученик VI. кл. рускої ґімназиї. При самоубийнику найдено між иншими дрібничками картку з Риму адресовану по руски до Грица Макогона. Доходженя поліцийні виказали, що самоубийник називав ся дійстно Григорий Гакогон. Причина самоубийства не звістна. Позаяк ніхто з родини не зголосив ся, то тіло відставлено до інститута судової медицини.

— **Мантій.** В Станиславові арештовано оногди Леона Сперберa, проворного Жидка, кореспондента львівскої „Gazet-и Codzien-ної“, котрий допускав ся в Станиславові всїляких мантійств. Скінчивши ледви кілька кляс реальних, удавав правника і представляв ся за доктора прав. Головним его занятєм були мантійства і в тій цїли зачав навіть видавати якусь ґазетку, щоби тим лекше можна грозити опублікованем ніби то якихсь нечистих справ і в той спосіб вимушувати гроші від своїх жертв. Так видурював і вимушував він від станиславівских купців і реставраторів всїлякі суми, аж один з них, котрого Спербер хотів натягнути на 50 корон віддав его в руки поліциї.

Телеґрами.

Відень 13 марта. Засїданє палати послів розпочало ся о 11 год. Приступлено до дальшої дискусиї дорожняної. Насамперед промавляв ґенеральний бесїдник Вінарский. По Вінарскім промавляли справоздавці комісиї і спраноздавці меншости, по чім слідувало спростованє фактів. Засїданє треває дальше.

Париж 13 марта. З Канеї доносять: Збори революцийні постановили усунути правительство. Предсїдатель зборів видав жандармериї приказ позамикати правительственні будинки аж до дальшого розпорядженя.

Ессен 13 марта. Загальне число страйкуючих виносить 200.000.

Християнія 13 марта. В стортінґу поставив пос. Вік внесенє визначити річно 6.000 корон на надзвичайну катедру для Амундзена. Президент міністрів заповів внесенє правительства в справі ухваленя якоїсь суми на подорожі Амундзена, щоби дати ему можність осягнути его головну цїль а то дійти до північного бігуна.

Йоганністаль 13 марта. Нині рано стовкнув ся у висоті 5 метрів літак, в котрім летів летун Шаде з учеником Бадовским, з другим літаком ученика Реттінґера. Оба літаки розбили ся а Бадовский тяжко зранений.

Константинополь 13 марта. Порта одержала посередно вість, що небавком наступить акция двох італіяньских кораблів воєнних против одного з островів архіпеляґу.

Константинополь 13 марта. Турецкий комендант в Тріполісї доносить, що по борбі дня 10 с. м. стверджено, що Італіянці уступили з Аінзара і завернули ся на північні горби.

Ціна збіжа у Львові.

дня 12-го марта:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11·50
Жито	9·10	„	9·40
Овес	8·—	„	8·30
Ячмінь пашний	8·—	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	10·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	10·50	„	11·50
Бобик	8·70	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	115·—	„	135·—
Конюшина шведска	75·—	„	90·—
Тимотка	60·—	„	75·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу осередно-европейского

ЗАМІТНА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, **3·40**, **8·22**, 8·45, **2·39**§), **2·4?**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·48, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·??
§) Від 18/6 до 10/9 включно лише в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·4?, 11·35*).
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·23**, 9·09, 11·32.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець

З Кракова: **2·23**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†, 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·53, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: **7·28**, 11·40, **4·25**, 6·45, 10·19§), 11·??
§) Від 18/6 до 10/9 включно лише в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00

З Сокаля: 7·23, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·45§.
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).